

HIND 5 SENTI

Õpilasteleht

MUUGIL NELJAPÄEVITI

Tänast lehte 10 lehekülge

Toimetuse ja talituse:

TARTUS, Promenadi 2. Õ/k. „Kooli-
vara“, telef. 8-29.

Tallinna abitalitus:

V. Roosikrantsi 3. K. k-ü. „Töökool“.
Posti jooksev arve nr. 2188.

Tellimiste ja kuulutuste tariifid vii-
masel leheküljel.

NR. 20

6. MÄRTS 1935

III AASTAK.

Võistlustöö

Suisuga

Tagarand

*Kui ma aknast vaatan välja,
puid näen metsas kiikumasa.
Lumepilvi tumehalle
kiirelt, kiirelt liikumas.*

*Lumehelbed hirmul väga
tuulest aetud keerlevad.
Pelgupaika püüdes aga
metsa poole veerlevad.*

*Minu tuba soe ja vaga:
väga mõnus kuulata,
kui tuul ulub akna taga,
nii kui paluks tuppa ta.*

*Süda hale, tahaks lasta
igatühte sooja ma,
aga, tuisk, sa tuled vasta
liiga külma kaisuga.*

NOORED HIRVED TALVEPAKASES.

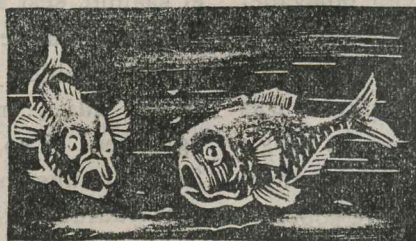
Milleks võimlen?

Selleks, et tahan kord olla mees, kes põrmugi pole kaotanud mehise mehe algomadusi, kuid mees, kelle isadelt päritud kiskjaloomus talt-sutatuna suundub veretuisse jõu-katsumistesse, mees, kelle iga lihas mõistuse kontrolli all täidab täpselt aju vähimatki käsku, mees, kelle vedurjat aru ja tervet südant ei ahelda põdur keha, mees, kes jaksab kanda pää püsti, mees, kes julgeb vaadata kellele tahes silmast-silma.

Noored leidurid

Üks nutikas poiss on ehitanud endale algupärase „mootorpaadi“: suur pajuvitsadest punutud kory

on pigitatud ja purjeriidega üle tõmmatud. Pärast oleva propelleri käimapanijaks on kaks jalgratta hammasrattast, millest esimene on varustatud vändaga.

AKVAARIUMIS.

Akvaariumi kala oma kaaslasele:
„Ära naera ühti, kallid sõber, kes teab, ehk me näime neile väljastvahti-jaile niisama veidrad, nagu nemad meile.“

Sellise „mootorpaadi“ konstrueerimine ei nõua küll kuigi suurt oskust. Päälegi näib süsta-aeruga sellele kergem olevat sõit sisse teha kui käsitsi vändatava propelleriga. — Noored leidurid! Kes teist konstrueeriks sellise mootorpaadi jões, järvel ja vaiksuses mere- lahes sõitmiseks, mille saaks jalgratta põhimõttel sõtkudes liikuma panna?

Järgmine «Õpilasteleht»

kõneleb mehest, kes leiutas dünamiidi, mehest, kelle elu sammus üle laipade; Alfred Nobelist, kelle pärandus on suurteadlaste ja kirjanike töö krooniks.

JÄLGIGE JÄRGMIST
„ÕPILASLEHTE“!

NÄDALA UUDISEID

K. A. Hindrey

naljasalvest

(„Sädemed“ 1907)

LOOJA. Õpetaja: Vaat kus mul õpilane! Kõik koerused teeb ära, aga vastata ei mõista! Ütle mulle nüüd kohe: „Kes on taeva ja maa looja?“

„Jüts (kes praegu jälle koerust teinud): Pai, õpetaja, andke andeks! (Nuuksudes.) Ma tegin seda küll, aga ega ma seda teinekord enam tee!“

NÄITEMÄNGU ARVUSTAJAD.

„Mis sea sös õige selle „Vane-muise“ näitemängust arvad?“

„Petus, muudku puha petus! Nemä om enne puha kokku kõnelnu, mis sis viga mängi om!“

keegi Kandiote ujudes vahetpidamata 87 tundi 19 min. Senine rekord oli 71 tundi.

BERLIINIS 1936. a. peetavale olümpiaadile tulevad üle maailma kokku ligi 3500 võistlejat.

AMEERIKA ÜHENDRIIKIDES on välja arvestatud, et sääl elab 2 miljonit Smithi nimelist inimest!

ÜKS VIINI AJALEHT Eesti iseseisvuse päeva puhul toodud artiklis võrdles meie riigitegelast, riigivanemat K. Pätsi tema teenete poolest George Washingtoniga.

20° KÜLMA.

Kaks võsavenda vestlevad.
„Küll oleks hää, kui mul nüüd puujalg oleks!“
„Sa oled küll —?“
„Ei, aga siis ei külmetaks mu varbad.“

Hunt tuli tuppa

Suurte lumesadude ja kõva talvepakase tõttu sagenevad Balkanil juhtumid, kus hundid karjadena tungivad inimasulaisse. Ühes Lõuna-Serbia külas tungis hunt taluõues koerale kallale. Talumees haaras seinalt püssi ja taitis hundile lühikese lõpu teha. Niipea kui ta ukse avas, söötsid mõlemad loomad tuppa ja jätkasid sääil võitlust. Talumees ei julgenud lasta, kartes tabada mõnd pereliikmeist. Tükk aega kestis võitlus koera ja metsikuks muutunud hundi vahel, kusjuures kõik toa sissesead lõhuti ja segi paisati. Viimaks õnnestus talumehel hundi lasuga surmata.

Imevarane kevad

Algas alles märtsikuu, aga lumi on kadunud, jõed on osalt vabanevad jääkattest, lõokesed ja kuld-nokad on tagasi (Läänemaal olevat küll kuldnokki kogu talv nähtud heinaküünides elutsemas), esimesed sinililled juba õitsevad. Nii varast kevadet ei mäleta keegi. Aga kas ta jääbki valitsema, või tuleb veel käreдамaidki külmi, ei tea ka ilmatargad kindlasti ütelda.

Võistlustöö

Koolisõbra sünnipäeval

Laupäeva hommik. Kooli VI kl. olid juba varasemad õpilased ilmunud ja arutasid praegu omavahel elavalt Elmar Vidriku asju. Oli ju täna nende klassi paremal õpilasel Elmar Vidrikul sünnipäev, ja poiss-õpilased arutasid, mida õieti kinkida Vidrikule. Üks ütles nii ja teine naa ja lõppeks jäi sellega, et kingivad Vidrikule raamatu. Seda oldi ka juba ennem kavatsetud, et nagu see Vidrik oli raamatute sõber ja üldse „ladna“ poiss, kinkida talle õige O. Lutsu „Tootsi lood“. Sellest jutust olid olnud kõik poisid vaimustatud ja isegi katsunud Tootsi mängida. Selle osaga sai Vidrik ise kõige paremini hakkama, ja mis siis muud kui Vidrikule teha üllatus. Ja jäigi nii.

Vidriku kooli ilmudes tõsteti ta suure hurraa-hüü-

dega üles ja lennutati lae alla. Kõik olid ju Vidrikust vaimustatud ja raamat anti talle pühalikult üle. Vidrik avas suure huviga raamatu ja nähes, mis sääl sees oli, kargas ta toolile ja pidas kõne:

„Kogudus vait! Täna teid, mu armsad koolivennad, selle üllatuse eest ja ma... ma...!“ edasi ta enam ei saanud, sest kell kõlises. Tunni ajal pani õpetaja tähele, et üks tedretähelise näo ja punase pääga poiss nutab. Küsides järgi, mis poisil viga, seletas see läbi nutu: „Mi... minul on ka... ka sünnipäev, a... aga keegi ei so... soovi õnne e... ega midagi...!“ Sügav nuuksumine kuuldus poisi suust. Takka pingist kuuldus äkki: „Kiir!“, mille pääle kõik naerma puhkesid. Õpetaja, kes midagi aru ei saanud, käskis klassi vait jääda ja ütles: „Noh-noh, poisu, katki pole midagi. Soovin siis sulle kogu klassi poolt sünnipäevaks õnne!“

„Kiir“ oli jälle rahulisemaks muutunud ja isegi naeratas.

Laanemees.

T. Braks

Kuidas valmib ajalehti

☉stke värsked ajalehti! Palju uudist!“ hõiguvad uulitsal õhtuti pisikesed poisid, suured lehepakid kaenlas.

Ja inimesed seisatavad, otsivad raha ning ostavad ajalehe, mis alles mõne minuti eest trükimasinast tulnud.

Kohe lüüakse leht lahti ja hakatakse õhinal lugema. Mõni loeb käies, teine sõites trammil või autos, kolmas keerab lehe tasku ja kihutab koju, et segamatult jälgida uudiseid, mis tänane leht toob.

Ja ajaleht teab kõik. Temas leidub päevauudiseid kõigest maailma riikidest ja kodumaa kohtadest. Samuti leiame lehest lõbusaid lugusid inimeste elust ja toiminguid. Meie loeme koolielust, muusikast, kontsertidest, kinost ja kuritegevusest — sõnaga, kõik, mis maailmas sünnib, antakse ajalehe kaudu inimestele edasi. Ajaleht on elupeegel: temas näeme elu ja inimesi, nagu nad on.

Ajaleheta ei oleks kultuuriline elu ja areng üldse mõeldav. Üksikute külade ja kogukondade hariduslikku tasapinda hinnatakse just selle järele, kuipalju loetakse sääli lehti. Kus ei tellita ega loeta ajalehti, sääli ei teata maailma elust ja olust midagi. Inimesed elavad nagu kotis ja jäävad vaimliselt kaaskodanikest maha.

Aga kuidas valmib ajaleht? Sellest teate vist küll üsna vähe. Sellest ei tea täpselt need tragid poisidki, kes uulitsal lehemüütamisega endile leiba teenivad. Täiskasvanuilgi ei ole sageli taipu, kuidas valgest paberist saab kirjuks trükitud ajaleht, uudiseid kubiinal täis.

Kutsun teid, koolinoored, õpperännakule sinna suurde majja, kus toimetatakse ja trükitakse ajalehte.

AJALEHE TOIMETUS.

Toimetuses algab ajalehe sünd. Kui ei ole toimetajaid, siis poleks ka ajalehte. Praegu vahetavad inimesed sageli toimetuse ja talituse mõisted. Nad peavad talitust, kus lehetellimisi ja kuulutusi vastu võetakse, toimetuseks, toimetust aga loevad talituseks. Selline mõistete segadus pole ilus ja annab tunnistust inimese puudulikest teadmistest. Seepärast, noored „Õpilaslhe“ lugejad, pidage meeles: kus lehele kuulutusi vastu võetakse, lehte tellijaile kätte saadetakse ja muid äriasju õiendatakse, see on ajalehe t a l i t u s, kus aga lehte kirjutatakse ja käsikirjad trükkimiseks antakse, see on t o i m e t u s.

Teie võib-olla kujutlete endile toimetust nii, et üks vanahärra, suured prillid ees ja pikad käärid käes, istub laua taga, ning lõikab võõrkeelseist ajalehist uudiseid välja. Teised toimetuse liikmed aga aiva kirjutavad, nii et tint voolab ja suled krabisevad.

Endisel ajal oli see umbes nii, kui terve toimetus

Elatanud mehed õppimas

Cato hakkas 80-aastasena õppima kreeka keelt. Alles vanemas eas hakkas Sokrates ajaviiteks muusikariistadel mängu harjutama. Plutarchos asus ladinakeelt õppima 80-aastasena. Boccaccio kirjutas oma esimesed teosed 38-aastasena. Franklin hakkas 50-aastasena õppima loodusefilosoofiat. Plaanitsedes ja konstrueerides masinaid, Watt alles 40-aastaselt tutvus põhjalikult prantsuse, saksa ja itaalia keelega, et lugeda neis keeltes ilmunud mehaanikakirjandust. Händel ei olnud 48 aasta vanaduses avaldanud veel ühtki helitööd. Scott sai alles 40-aastase mehena tuntud kirjanikuks.

asus ühes väikeses toas ja leht ilmus paar või üksainus kord nädalas.

Kui nüüd astume ühe suurema päevalehe toimetusse, siis näeme, et toimetuse kasutada on terve majakord. Toimetus liigitatakse osakondadesse. On olemas päevauudiste, kodumaa, kooli, rahvamajanduse ja kohalike teadete osakonnad. Igal osakonnal on oma toimetaja. Nende käsutusse kuuluvad toimetusliikmed ja reporterid ehk sõnumikorjajad.

Siis on suuremail lehtedel veel paar päätoimetajat. Need töötavad oma kabinettides ja nad ei tarvitse just alati olla prillidega vanahärrad. Aga tark mees peab päätoimetaja tingimata olema, muidu ei tule ta oma tööga toime.

Kuidas siis algab ajalehe toimetuse päevatöö? Vaatame seda kohe lähemalt. Kõigepäält märgime ära igamehe ülesanded ja tegevuse.

SÕNUMIKORJAJA.

Kui teist, noored lugejad, keegi suureks sirgudes tahab saada ajakirjanikuks, siis peate algama sõnumikorjajana ehk reporterina, nagu selliseid ametmehi võõrkeelse sõnaga kutsutakse. Mis on reporteri ülesanded? Ta peab lehele otsima uudiseid. Ja päämiselt põnevaid ning pävakohaseid uudiseid, mis võiksid lugejaid huvitada.

Reporter teritab hommikul paar pliiatsit teravaks, pistab bloknoodi tasku ja läheb sõnumite jahile. Aga millest kirjutab reporter? Linna uulitsail ja platsidel juhtub ju paljugi ühte ja teist, aga ega kõigest saa lehele kirjutada. Hääkene küll, vaene reporter käib, süda mures ja nina norus: midagi ei juhtu ju! Toimetus ootab aga värsked uudiseid. Äkki kõlab muusika. Lipp lehvib, orkester ürgab ja mitusada kooliõpilast marsivad piki uulitsat. Rahvas jookseb kokku. Turunaisedki tõstavad pääd. Reporter ajab silmad suureks, kikitab kõrvu. Siin on juba midagi lahti! Õpilaste esimene jalutuskäik rohelisse. Sellest tuleb sõnum kirjutada. Sõnum peab olema õige ja täpne. Missugune kool? Kui palju osavõtjaid jalutuskäigust? Mitmeliikmeline orkester ja kuhu minnakse jalutuskäigule. Nende küsimuste kohta peab reporter kohe

(Järg lk. 7.)

Kuid nüüd löövad sekka punaste raskekuulipildujad, mis töötavad haruldaselt hästi. Nende tuli on tabav. Kuule sajab otse aheliku pihta. Päälegi on mõisas kuulipildujaid arvukalt. Kõik nad töötavad närviliselt. Ka kaitsjaid on sääal arvuliselt palju.

Kuid meie ahelikud trügivad edasi! Koolipoisid, olles esmakordselt tules, ei oska tuld karta, ja sügavas lumes sammuvad edasi...

Ent punaste tule mõju muutub üha hävitavamaks.

Paulus eel ei lase end heidutada. Ta karjub kapten Reinvaldile: „Tooge poisid edasi!“

Neist üksikud niigi on otse hulljulged.

„Laske ma neile annan!“ sähmib tuld üks pisemaid poisse, kellele vanasõdurid näitavad, kus venelased.

Kuulidest tabatuina langeb reast ohvitsere ja sõdureid. Ltn. Truutsi käes olevat käsigranaati tabab vaenlase kuul. See lõhkeb, ja ltn. Truuts jääb surruna maha.

Kivihunniku taga tulistab lewisist vabatahtlik J. Naaris. Ühel hetkel ta vajub tagasi ja purskab verd — kuul on tabanud teda suust ja läbistanud kaela. Kaks poissi võtavad ta kätele ja tule all kannavad põllu ja heinamaa vahelise kiviaia taha. Tääkidega raiutakse kepid ja neist meisterdatakse kanderaam...

Äkki selgub: vaenlane on ka pahemal metsas. St.-kpt. Paulus oma lähema rühmaga, koolipoistega, tormab vastu — osutus, kpt. Irv tuli tagasi Lehtse mõisast oma dessandiga, ja mitte teades, kus omad, kus võõrad, avas küljelt tule meie ahelikule...

Edasi veel rünnata on võimatu, oleks enesetapp.

Siin metsa veerul st.-kpt. Paulus annab käsu: „Ahelik tagasi!...“

Tule all kuulevad seda vaid lähemad, vaid umbes 30 poissi tuleb ära kiviaia taha.

„Siis nii vähe jäi üle meie uhkest surmapataljonist, kes Tallinnast välja sõites lubas punaste skalpideid koostada kollektsioone,“ masendab pääsnuid.

Oodatakse metsas. Tule alt hakkab tulema teisi, kel sinel kuulidest läbi lastud, kel kõhuli olles kasuka varukad ülalt läbi tikitud, kel saapasääred lõhki.

Koolipingi kaaslane, tagasi jõudnud, jutustab: „Nii õudne oli hakata tagasi tulema. Olin ees lagedal väljal lumes. Niipea kui tõstsin pää, koondus selle kohta kuulirahe. Aga teised olid juba taganenud.“

Oli tunne, kui tõusen, siis tabab kuul. Ringi kiunus neid kõikjal.

Kuid siis tuli meele, et ema õmbles kuue voodri vahele kirja, mis mind pidi kaitsma. See andis julgust. Tekkis veendumus, et kiri mind kaitseb ja et mul üldse karta ei tarvitse. Tõusen ja sammu jooksmata tulen kuulide alt.“

Ltn. Truutsi laip jääbki lumme oma jäätanud verre. Haavatud ltn. Solba seotakse hobuse selga sadulale.

Naarist tassitakse esialgu omatehtud kanderaamil. Siis teatab üks koolipoiss, et põõsas on peidus lewisi kelk, mille nad olid võtnud siia tulles teelt ühest talust. Raskelt haavatud Naaris asetatakse sellele ja veetakse üle raba raudtee sihis. Viimasele välja jõudes osutub, et on tuldud liialt Tapa poole, vaenlase ette ja et meie soomusrongid on palju ees-

Ainult

„Õpilasleht“

toob järjekindlalt teateid koolinoorsoo elust. ■■■■

pool. Teel palju verd kaotanud Naaris asetatakse raudteeputkasse. Siin ta tuleb meelemärkusele ja raskelt kõneldes küsib: „Kelle võiduga lahing lõppes?“

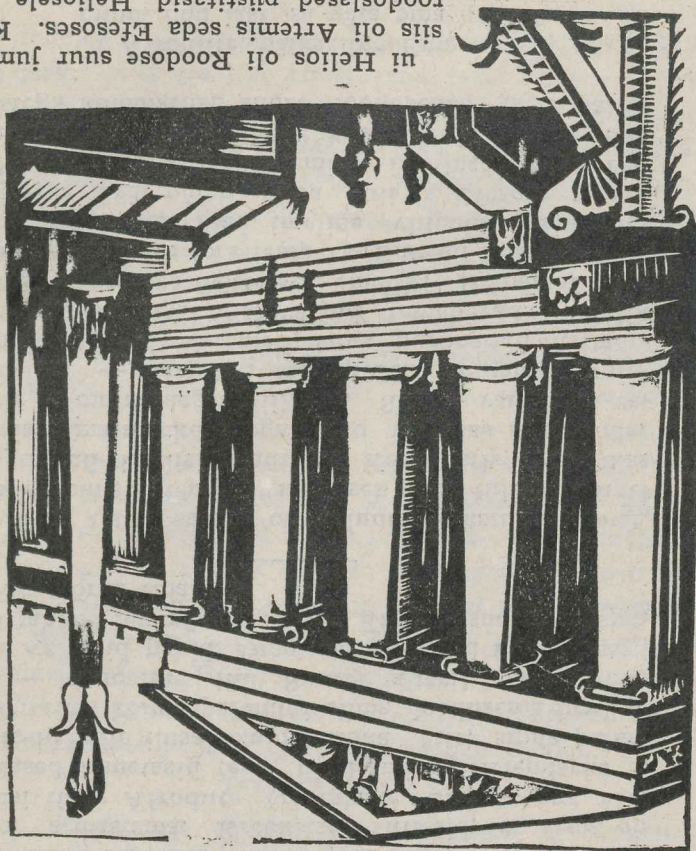
Kuulnud, et tulime tühjalt tagasi, ta raputab vaid nagu kahetsedes pääd. Naaris jäetakse ükski maha putkasse. Putkamehele lausutakse: „Kui lähed punastele teatama, et siin meie haavatu, põletame su...“ Naarise puusal ripub nagaan. Ühele kaaslasele see meeldib. Ta tahab selle ühes võtta... Kuid teised segavad vahele.

Vaevalt meelemärkusele, Naaris jääb oma nagaa-niga. Kogu aeg punaste raskepatarei pommitab. Granaadid langevad putka taha...

Sääal ajab meie dessantmeestele vastu soomusrong. Sellel sõidetakse tagasi ja võetakse putkast kaasa Naaris.

Allohvitsers Kaalep ja Gutmann tulevad ise teiste toetusel rongile. See oli süngel hommik ja üks ebaõnnestunud soomusronglaste rünnakuid — meie surmapataljon sai oma esimese ristimise tules ja veres. Pärisin Naarise lewisi — kuigi ta Tallinna haiglas veel nädal elu ja surma vahemaal oma viimast võitlust pidas. Lewisi lael oli tardunud vereplekk. See hakkas silma ikka, kui lahingusse läksin. Ja see püsis kogu aeg, aja jooksul vaid tumenedes...

ni Helios oli Roodose suur jumal, siis oli Artemis seda Efesoses. Kui roodoslased püstitasid Heliosele toreda samba, siis ehitasid Efesose elanikud Artemisele vägeva templi. Artemis oligi Efesose oma jumalate seas kõige populaarsem. Artemise templi püstitasid Roodose elanikud. Artemise templi püstitasid Roodose elanikud. Artemise templi püstitasid Roodose elanikud.

ARTEMISE TEMPEL

Oli piirita rõõm kahe üksildase hane hääles. Polnud veel liig hilja — päästmine oli tulnud just õigel ajal. Veel üks nädal ja jõe aeglane vool oleks kattunud kaanega, poleks jäänud üht ainukestki lahtist loiku tervel Tavasi maal.

Nii siis emahani ja Nonka sooritasid lühikesi lende, vesteldes reisist, mida ometi kord lootsid ette võtta.

Ja juhtus siis nii, et Whit Willie, olles asetanud püügirauad külmetanud sohu, kuulis hanede kisa ja luurates nägi kaht metshane lendamas üle Hõbedase lahe. Whit oli hämmastunud. Lend oli lõpul. Polnud ju mingit põhjust kahel üksildasel hanel Tavasi maale jäämiseks. Ja siis vana salaküti soostreenitud mõistus, sarnanedes metslinnu omale, leidis vastuse.

Talle meenus haavatud hani, kes maha lastud kevadisel lennul, hulkur, keda oli näinud korduvalt tiirlemas riisipeenarde kohal, ja äkitselt ta taipas, miks see hulgu oli suvitanud just Tavasi maal.

Kuid see teadmine ei tekitanud kahetsust vana linnupüüdjä südames. Hulkurhane poolehoid oma haavatud kaaslasele ei tähendanud midagi Whit Willile, vahest ehk ainult seda, et nende olemasolu külmetanud sool töötas lisada kahte tema jahisaagile.

Tal polnud püüsi kaasas ja samuti teadis ta ka, et ei tohtinud viita aega. Haavatud hani näis olevat lendamisvõimeline ja talvetuisu ulgudes üle soo polnud tõenäoline, et linnupaar viibib kauem Tavasi maal. Uus mõte läbistas Whiti aju. Lennuhooaja möödudes

Aastasajad on kulunud. Läbi pühapäevaga astub vana filosoof Dion Chrysostomos. Ta süda on murtud, ta on väsinud. Eiu on talle kinkinud liig palju kurbus, õnnetust ja pettumust. Ta astub Zeusi templisse ja näeb esimest korda seda valdavat 40 jala kõrgust raidkujut. Ta silmitsseb kujuk. Zeusi pilk on langenud pisut allapoole ja ta pääd ehib olipuu oksist punnitud pärg. Kui hääsüdamlilik on ta pale! See kõneleb ainult isaarastusest, mitte maailma valitsemisest. Ja imelik, mida kauemini ta kujuk silmitsseb, ta õrna palet vaatab, seda suurem rahu taadab ta südant. Lõpuks vaibuvad südamevalud täiesti järgmisel hommikul kirjutata Dion Chrysostomos oma pergamentlisse mälestusraamatusse: „Kui mõnel inimesel on meel lõpmata raske ja kui ta on elus pidanud kannatama palju õnnetust ja kurjust ega võivarju leida magusas uneski, siis arvan, et ta selle kujuk ees seisest kõik unustab, mis on inimelus hirmus ja raske...“ ni suur valgus ja ni suur armus peitub ses kunstiteoses.

maailma ime. Õpetaja kõneleb: „Vaata nüüd, mu poeg. Siin on jumalate isa, kogu maailma valitseja Zeus. Vaata neid kuldantli lilliäid, vaata seda hiilgavat võimukandjat, vaata neid trooni kujusid!“ Akki vaikis õpetaja, sest ta märkas, et Fabius väris ses haavalehena. Vaikiselt langes Zeusi jälge ette põlvili ja ohkas: „Zeus, Zeus, jumalate isa, maailma valitseja, sina äramõistmatu...!“

ta oli vabastanud Molli. Polnud kartust, et viimane putkab minema, see võiks vahest juhtuda siis, kui ta kuuleks mõne metsiku sõbra kutset pilvedest — siis ta kindlasti sooviks taas olla vaba!

Whit arvas, et viimased haned on läinud ja Molli viibis puuris järve kaldal — ja nüüd polnud mingit takistust ta põgenemiseks.

Kui see hulkuri paar juhtub ta vaatepiirile, siis ta kindlasti ühineb nendega.

Whit virutas püügirauad jääle ja tormas kodu poole. Kui ta nii edasi tõttas, vaatas ta sageli üle õla, silmitsedes pilvi, mis olid just Metslindude soo kohal. Tänu Molli kutsele ta oli püüdnud need kaheksa metshane möödunud jahihooajal.

Kui ta kaotas Molli, siis oli jahilkäimine otsas — kuni mõni teine sööt juhtuks talle kätte! Ta oli uhke Molli osavusele ja abile.

Whiti hirm suurenes, kui ta ruttas mööda järve kallast. Umbes 100 jala kaugusel onnist kuulis ta kisa puuridest, milles asusid Molli ja sööda-metspardid.

Kuid Whit hilines, et takistada Molli põgenemist. Ta tormas onni, virutas lahti lukustamata ukse ja silmapilgu pärast ta ilmus jälle nähtavale, käes kaheraudne püss.

Molli kisa polnud enam äraandja kutse, vaid üksiku halli hane igatsuskisa metsikute kaaslaste järele.

Õige lähedalt Nonka ja emahani vastasid ja oma vastuses laulsid laulu lennust üle pruunide soode ja

tab. Tema ees seisab Zeus, see Feidiase voolitud Fabius astunud tempelisse, kui ta jahmatusest karja- Nad lähivad mööda treppi üles. Ent vaevalt on miina, mu poeg."

nõukogu paik. — Aga aeg on juba Zeusi tempelisse aidad, saäl gümnaasion, saäl pappide asuhoone, saäl saäl saavad võitjad oma võidupärjad. Saäl on vara-neion. Saäl on püha kolle, kus põleb igavene tuli ja sa hoonelid väljaspool kiviaeda. See siin on Pritta-dunud kivialale. Vana õpetaja jätkas: "Saäl näed mööda aia põhjapoolisesse nurka ja istusid sammal-edasi!" Pikkamisi läksid nad Heera tempelist Nende keskel asub Pelopsi püha haud. Astugem tema abikaasa Heera vana puusammaste pühapärika. Iõnasserval näed Zeusi vägevate tempelit, põhjasserval ainult Zeusi orakel. Aga vaadake nüüd! Aia aeda? See ümbrises püha pinda. Kord oli siin jutustas õpetaja: "Näed seda sammaldunud kivi-terada võistlusväljal tempeli püha pinda ja peatuses maks juhata õpetaja oma kasvandiku mööda kitsast läksid võidujooksjad teele, kust võidujafjad. VII-vaimusatult, kus heideti siin ketast, kus oda, kust puhkama. Aga Fabius astus võistlusväljale ja küsis Iusväll. Otsasist kivatades istusid orjad murule Siin Kroniose mäe jalal oli kuulus Olümpi võist-seks, et ilma näha." —

õpetaja ja teejuht kreeklane, ja noormees reisib ainult mik mees oma papüürose rulliga kaenla all on tema Habius, konsuli poeg. Rooma kõrgemast soost. Habe-tagasi ja teab rääkida: "Siin reisib Rooma noormees tõttab minejatele järele. Silmapilgu pärast tuleb ta on! — Viimaks jätab keegi oma suitsva milliaugu ja püürose rull kaenlas. Oh suur Zeus, mis see ometi-järel sammub habemik mantlisse mässitud mees, pa-

lumistunud väljade, laulu külmadest tuultest ja hõre-dast õhust, terav kui nuga — ja imekauneist lõunamaa soist.

Molli tõusis õhku, jättes Whit Willie kisama hul-lumeelsena...

Lõpuks polnud ju see Molli süü, et teda oli kasu-tatud lindude söödaks. See polnud ju tema süü, et ta lasti maha metsikust parvest ja treeniti alatuks ots-tarbens. Inimene oli vastutav.

Kolm hane kohtusid just Whit Willie pää kohal. Hetk hiljem nad olid just väljaspool laskepiirkonda, aga Whit Willie näpud püssi kukel viivitasid. Kui ta just praegu laseks, siis tinakuulid võiksid tabada kõiki kolme — kui mitte teisi, siis vähemalt Molli oleks kindel ohver.

Kuid miski takistas teda võtmast truu linnu elu. Kuna ta viivitas, kõik kolm tõusid ikka kõrgemale ja kõrgemale. Kuid ikka veel Whit Willie viivitas.

Nad olid juba väljaspool laskepiirkonda — siis alles kaks paku lajatas vastu külma taevast.

Kolmelt hallilt hanelt kostis nõrk võidurõõmus hüüd. Whit Willie püss vajus aeglaselt, rahulikult.

Aga kõrgel pääkohal, eemal lumistunud riisipõl-dudest nood vaprad linnud lendasid otse lõunasse.

Ikka kaugemale ja kaugemale, püsivalt edasi halli-desse lumepilvedesse, kuni silmad enam ei seletanud, Whit Willie jälgis neid.

Siis ta pöördus ümber ja läks nukralt tagasi püü-giraudade juure.

Ol Afrodite, päikseline Ema, mind, udu last, sa võta oma hoolet! Su suure heleduse säde anna mu südamel au helge sündimiseks! Sa taevaalik! Su kevadmägedelle

tab tasa: Kummardab suurt loodusema, ja ta palve-teistega kummardab suurt loodusema, et ka tema ühes Kummaline! Lauikule tundub, et ka tema ühes põlvitab alandlikult Artemise imeilusa kuu ees. Saäl põleb püha tuli ja Efesose rahvas kujusid. Saäl põleb püha tuli ja Efesose rahvas pikad sammaste read, imeline viiluehe, palju raid-kib ta silme ette tore tempel! Siin on ilusad trepid, langeb sügavasse mõttesse. Imelik! Hämarasti ker-sambale. Videvik. Öövarjud tumenevad. Lauik-kõndis tempeli varemetel, istus purunenud marmor-remiks. — Kirjutati aasta 1920. Põhjamaa lauik-Suur ta muinasaegse hiiguse. Siis — varises ta va-Kroisos marmorkujudega, kord uendas Aleksander on tunnud imeilisi muutusi. Kord ehitis teda rikas kus Artemise tempelis leegitises püha tuli. Tempel Sest ajast saadik on kuluunud kakstuhat aastat.

looduse õrna ema. kes tahtsid austada Artemist, Efesose suurt kaitstjat, tuld valvasid pavid, sammaskäigud olid täis inimesi, töö — loodusline ilu. Suurel altaril põlevat püha kus torikas kõige paremini silma loodusema imeline ehtasid talle ilusa tempeli linna ette, sinna paika, sotsiaalsed nimetasid teda meelsamini Artemiseks ja Zeusi tütar Afrodite (roomlaste Diana), aga ete-lapsi armastama. Kreeklased ütlesid, et tema on pani lilled lõnamana, linnud pesa punuma ja inimised Tema see oli, kes küpsetas vilja puus ja põllu, mal, taimestikku hää hingetar, suur Looduse Ema.

väsinud, hirmunud küsitlemine, millist Nonka, salga juhina, tundis väga hästi. Need olid haned, väsinud öisest lennust, segased ja tormist vintsutatud, otsides maandumispaika. Nonka hüüdis neile kõvasti ja sel-gelt. Usaldus ja kindlus helisesid ta hääles, ja rõõmsa vadinaga tuli parv puhkama laguunile.

Hiljem samal hommikul teine parv, väsinud ja kaotanud sihi, hüüdis Whit Willie peidupaiga kohal ja Molli signaliseeris oma äraandliku heliseva vastuse läbi tormi.

Ka nemad lasti maha ja kolmest hanest Whit Wil-lie tundis ära hulkuri, kes oli teda hüljanud ja kavalusega üle trumpanud kogu suve.

Nonkale ja ta unustamatule matkakaaslasel oli see üheks kurvaks tunniks, kus taevast selgis ja parv, mis nendega koos oli varju leidnud, tõusis õhku, et jätkata lendu lõuna suunas. Emahani katsus vahvalt järgneda, kuid ei saanud. Kaua, kaua pääle selle, kui parv oli kuuldepiirist väljas, kaks üksildast hane ikka veel vaatasid igatsevalt selle järele.

Whit Willie oli Molli abil püüdnud kaheksa mets-hane, milline oli tõesti suurepärase püük!

Nädal hiljem soo külmas ja Nonka koos kaasla-sega otsis varju Hõbedases lahes, kuhu jooksis aeg-lane soonire. Siis juhtus ime. Emahani leiutas, et ta tiivad kandsid teda. Olles rõõmust pooljabur, ta lendles lahe lahtise kanali suunas koos Nonkaga, lo-histades oma tiibu üle sajaardi enne kui langes lak-satades vette.

andmed hankima. Kuidas ja kellelt reporter tarvilised teated saab, see jääb täiesti tema enda asjaks.

Edasi. Reporter, märkinud ülalmainitud õpilaste rongikäigu oma märkmikku, ruttab uusi asju otsima. Ta näeb uue hoone ehituse juures inimsalka. Kaks töölist ruttavad kandraamiga. Mis siin juhtus? Üks tööline on telingeilt alla kukkunud ja raskesti vigastunud. Elulootust vähe... Vaene mees!.. Kes ta on? Kas tal on perekond? Mis olid õnnetuse põhjused? Ah telingid olid nõrgad? Järeivalve nõrk? Seda ei tohi lubada! Iga üksiku inimese elu ja tervis on kallis.

Reporter kirjutab kõik täpselt üles ja ruttab saadud sõnumeid toimetusse viima. Osakonna toimetaja vaatab sõnumid üle ja parandab. Juba on trükikoja poiss platsis ja kahmab käsikirjad, et neid trükikoja laoruumi viia. Saabub ka teisi reportereid, kes igäiks toovad sõnumeid. Annavad ära ja ruttavad uusi otsima. Reporterit tööpäev on piiramata. Südaöselgi, kui tulekahju sarv kõlab, ruttab reporter õnnetusekohale ja kirjeldab, mida näeb ja kuuleb.

TOIMETUSELIIGE.

Praegusaja ajalehe toimetuse liikme ja reporterit vahel pole suurt vahet. Toimetuse liige hangib samuti sõnumeid. Ta ei saa pikemalt püsida rahulikus töös toimetuse laua taga. Toimetuses on mitu telefoni ja need tilisevad sageli vahetpidamata. Lehe kaastöölised teistest linnadest ja välisriikidest annavad päevauudiseid telefoni kaudu toimetusele edasi. Toimetuse liige peab need uudised vastu võtma ja trükivalmiks kirjutama. Samuti on toimetuse liikme ülesandeks välja võtta tähtsamaid kirjutisi välismaade ajalehist ja neid oma lehe jaoks eesti keele tõlkida. Edasi peab toimetuse liige küsima ja kirjeldama tähtsaid sündmusi ja otsuseid riigielust jne.

OSAKONNA TOIMETAJAD

vaatavad kokkutulnud materjalid läbi ja annavad trükikotta. Nad annavad ka juhatusi ning näpunäiteid neile alluvaile toimetuse liikmeile ja reportereile. Telefonid kõlisevad, suled krabisevad ja trükikoja poiss ei saa muud kui veab käsikirju trükikotta.

PÄÄTOIMETAJA

vaatab läbi ja otsustab pikemate kirjatükkide saatuse. Kui on keegi kirjutanud hää töö, siis muheleb päätoimetaja, on aga kirjutis sisult nõrk ja vormilt vigane, siis päätoimetaja kortsutab kulmu ja viskab kirjatöö pahaselt paberikorvi või paneb ta seniks kõrvale, kui autor järele tuleb. Päätoimetaja võtab jutule ka inimesi, kes tulevad oma töid pakkuma, või tasu asjus läbi rääkima. Üks päätoimetajaist on lehe sisu eest vastutav, seepärast vaatab ta lehe revisjoniküljed läbi ja tõmbab enne trükkimist kirjutise maha, kui arvab, et see küllalt põhjendatud ei ole.

TRÜKIKODA

kõigi temas leiduvate ladumismasinatega on sedavõrd keeruline asi, et seda on raske kirjeldada. Seda peate küll ise oma silmaga nägema. See võimaldub siis, kui

Mootorrattur ja Walesi prints

Englise kroonprints reisis kord Uus-Meremaal. Ühel hommikul ta sõitis välja oma autos. Teel kohtas ta mootorratturit, kelle sõidukiga oli miski korrast ära. Kuninglik kõrgus peatas auto ja küsis, kas ta võiks abiks olla. Viga polnud suur, bensiin oli lõppenud. Sellest hädast saadi printsi kaasabil üle. Mootorrattur ei tahtnud lahket abimeest ära lasta, ilma et oleks talle bensiini eest tasunud.

„Mingit juttu sellest,“ sõnas nõnge prints.

Uusmeremaalane oli niisama nõnge (kangekaelne).

„Kas tohin vähemalt teada, kuidas on teie nimi?“

„Olen Walesi prints.“

Küsija silmitses teda hetke hämmastunult, siis pahvatas naerma:

„Oi, tuhat, no see on ju suurepärane!“ hüüdis ta.

„Ja mina olen jälle York'i hertsog!“

Prints naeratas ning jätkas sõitu.

Kaks päeva hiljem Aucklandis laevale astudes silmas ta saatva rahva hulgas tuttavat mootorratturit. Selle näos peegeldus üllatus ja mure. Prints mõistis ta seisukorda, hõikas talle tervituse ja ütles:

„Ela hästi, sõber, tervitan oma isa sinu poolt!“

õpetajad korraldavad teile õppekäigu mõnesse suuremasse trükikotta. Siinkohal aga ütleme niipalju, et käsikirjad laotakse ja valatakse ladumismasinatsina tähtedeks. Igast valmislaotud kirjutisest tehakse äratõmme, mis viiakse korrektuuri ehk vigade parandajate kätte. Pärast tehakse äratõmbed ka lehekülgedest (revisjoniküljed) ja vaadatakse korduvalt, kas mõni viga ja viperus pole siiski sisse jäänud.

ROTATSIOON EHK TRÜKIMASIN.

Kui kõik leheküljed on laotud ja vead parandatud, valatakse külgedest sellekohased vormid ja leht läheb rotatsiooni ehk suurde trükimasinasse. See hakkab nüüd elektrijõul undama ja varsti ilmuvad masinast värsked lehed, nii ruttu, nagu sajakas suurte valgete lahmakatena lund.

LEHT LÄHEB MÜÜGILE.

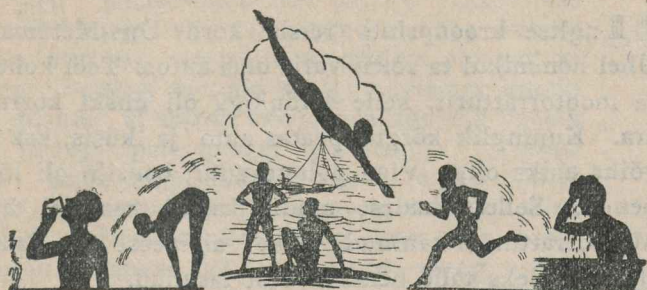
Väljas ootavad juba lehemüüjad poisikesed, kes tormavad rõõmukäruga ligi, kui trükikojust esimene sületäis lehti nähtavale ilmub. Neile antakse lehed kätte ja varsti on poiste hõikeid terve linn täis: „Ostke lehti! Ostke!“

Ekspeditsiooni osakonnas tõmmatakse lehed sidemetega suurteks pundarideks kokku ja asetatakse mootorrattale, mis varsti raudteejaama kihutab. Lehed viiakse vagunisse ja rong viib need maakonna linnadesse, ning maal asuvaile lugejaile kätte.

Öö kestes valmivad aga uued sündmused ja uudised. Keegi kange mees on lennanud üle ookeani. Kuski on olnud suur maaväring. Peipsi järv tõusis üle kallaste.

Inimesed ootavad uut lehte. Ja jälle algab toimetustöö, nagu siin kirjeldatud.

Sport

▲ Mängleval teel ▲

**KUI TAHAD KASVADA TERVEKS JA TUGE-
VAKS NING ARENEDA ARUKAKS INIMESEKS:**

Harrasta mitmekesiseid vahelduvaid mängu ja spordi vahelduvalt kergetel spordiharudel.

Harjuta märki ja kaugele viskama ja harrasta vibu-
sporti, õieti pallikaigast tarvitama, tugevasti, kuid nõt-
kelt hüppama, palli tabavalt ja nobedasti püüdma,
väledalt ja stiilselt jooksmata, ning üldiselt harju oma
keha üle valitsema.

Pead oma erkusid õieti harjutama, pead õppima
sportides nõutaval viisil mõtlema.

Kui oled alles noor, alla 18 aastat, siis spordi ainult
„mängides“.

Võistle ainult juhuslikult, nii möödaminnes, ära
spetsialiseeru võistluse jaoks.

Pallimängu ja muid vabu mängu, mis sisaldavad
viskeid, lööke, jooksu, võid harjutada kogu sooja
aastaaja kas või iga õhtu, väga soovitatavad on ka kõik
maastikumängud.

Armsamat spordiharu või mängu ära harjuta liiga
sagedasti, eriti mitte täie kõhuga.

Hoia end vedelemisest! Spordi mõiste on laial-
dane. Tee käsitööd, tööta aias, aita töödes ja toime-
tustes jne.

Pea meeles, et mängima ja sportima võid minna
alles siis, kui kõik õppetööd ja muud õppeasjad on
korras; siis hoiad end liigse sportimise eest ja ühtlasi
peletad eemale liigkurnamise hädaohu.

Ära harjuta haiglas olekus!

Ära harjuta kohe peale sööki, pea kaks tundi vahet.

Hoidu õnnetuste eest! Ära hüppa kõvale aluspinnale,
enne harjutamist „tantsi“ end hästi soojaks.

Ära jookse pikki maid ja hoidu üldse kurnavate
pikkade teekondade eest. Joosta võid küll vahelduval
murdmaastikul, kuid täiesti vabalt.

Kasvuaeg harjuta rohkesti kiirjooksu; selleks on
paremad vastavad mängud (pesapall, jalgpall, teate-
jooks jne.).

Kiirjooksuga saavutad rohkem vastupidavust kui
pikkade jooksude harjutamisega.

Jõudu kasvatavad kõige paremini tervislikud
ja korralikud eluviisid, mille tähtsaim osa
on võimlemine.

Söö nii, et nälg kustutatud oleks, aga mitte nii, et
„vats rebeneb“. Kunagi ei pea spordi pärast paastuma
ega oma raskust vähendama.

Söö ühes teistega, tingimata kolm korda päevas.
Vahe ühest söögiajast teiseni olgu vähemalt 3 tundi.

Kõige parem hambaarst on kõva leib.

Puhasta vähemalt kord päevas hambaid harja ja
veega, parem õhtul kui hommikul.

Kõige tähtsam toit on p u h a s õ h k, mille väärtust
sellepärast ei mõisteta, et ta midagi ei maksa. Maga
võimalikult puhtas õhus.

Maga korrapäraselt, sest kasvamine on kõigepealt
puhkus; koerauni ja hommikuti asemel vedelemine ei
kõlba.

Ära söö tublisti ja ära harjuta 2 tundi enne maga-
maheitmist.

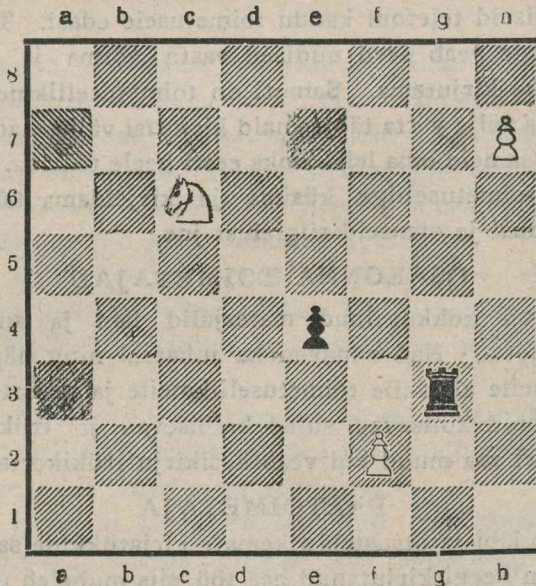
Iga tugevama mängu või higistamise järel pese ihu
puhtaks või hõõru vähemalt märja rätikuga, kord
nädalas käi saunas.

Võta õhu- ja päikesevanne, kuid ole alguses äär-
miselt ettevaatlik. Paremini on liikuda kui lamada.

Hõõrumist (massaaži) ei ole kasvuaeg tarvis, vabad
mängud ja vaba liikumine hoiavad lihased kõigiti
korras. H. Michelson'i raam. „Skautlikul teel.“

Male algõpetus

Ratsu võrdub tugevuselt odale, kuid on hoopis
erineva liikumisega. Ta on ainuke malend, mis võib
hüpata üle teiste. Ta käik on: üks samm edasi ja
2 kõrvale või 2 edasi ja üks kõrvale. Joonisel võib
valge ratsamees käia ruududele a7, b8, d8, e7, e5, d4,
b4 ja a5.

Ettur on käiguvõimalustelt kõige piiratum. Ta
liigub vaid otse edasi (mitte kunagi tagasi) üks samm
korraga. Erand on esimene samm. Joonisel asub
ettur f2 võib käia ka ruudule f4, seega 2 sammu.
Löömine on aga erinev käimisest. Ettur lööb diago-
naalis ühe ruudu võrra edasi. Nii võib valge ettur
f2 lüüa vankri g3. Liikumissuunas ettur üldse lüüa
ei saa ja ühelt realt teisele võib ta minna ainult löö-
mise kaudu.

Etturi parim omadus on ta võime moonduda vigu-
riks (vabal valikul kas lipuks, vankriks, odaks, või
ratsuks) See sünnib siis, kui ta jõuab viimase joo-
neni (valge 8-dale, must 1-sele). Nii võib malelual
olla rohkem kui 1 lipp, mitu vankrit jne. Ettur h7
joonisel astudes h8 võib oma asemele panna näiteks
lipu.

252 noort kirjameest võistlesid

Suur võidujooks noorte kirjanduspärljakul lõppes

Teatavasti „Õpilaslehes“ nr. 12 kuulutati välja kogu õppivale noorsoole niihästi alg- kui keskkoolis noorte loomingu-võistlus. Toimetus ei oodanudki, et see võistlus kujuneb eesti noorpõlve kirjandusloomingu suurparaadiks. Kui teha sellest tagantjärele lõppkokkuvõtteid, siis võib seda pidada seniolematuks eesti noorema põlve keskel. Tervelt 252 noort üle riigi väga mitmesugustest kodumaa kolgastest olid teritanud suled, et läkitada hindamiskomisjonile oma vaimusünnituste parimat.

Need noored, keda lüüakse rüütli-teks kaasnoorte poolt, leiavad oma „eluloo ja portree“ ühel hääl päeval meie lehest, ning saavad töö eest reatasu.

Kokku on saadetud noorte loomingu-võistlusele 252 autori poolt 345 võistlustööd. Neist jutustavaid palasid 192 ja luuletusi 153.

Valaskala kaaludel

Seda hiiglast loomariigis pole võimalik tervelt kaalule panna: keegi pole veel ehitanud nii suuri kaalusid.

Valaskala üksikute kehaosade kaal on järgmine: süda kaalub 148 kg. Kui tahame kaalud tasakaalustada, siis tuleks teisele kaalukaussile panna kaks tublit meest. M a k s kaalub 378 kg, s. o. niisama

palju kui 6 täiskasvanud inimest. Aga keel? See tõmbab üles 1830 kg — pandagu vastaskaalukaussile 50 tublit oinast, terve kari.

Kolba (pääluu) kaal on üle 2000 kg; tema tasakaalustamiseks peab teisele kaalukaussile asetama 8 lehma või 70 lammast.

Siseelundid kokku on veelgi raskemad — 9420 kg; see on juba kahe tubli jõehobuse kaal.

Rasva saab valaskalast 7750 kg; niisama palju kaalub keskmise suurusega elevant.

Liha annab valaskala 28.700 kg. Kui see panna ühele kaalukaussile, siis teisele pandagu 7 elevanti.

Ja valaskala kogu kaal? See on uskumatu suur — 53.800 kg. Niisama palju kaalub 11 suurt elevanti või 225 lehma või 1680 lammast või ka 840 inimest! Selle eest on ka valaskala pikkus 20—24 meetrit!

Keda mälestame

11. MÄRTS: Koolikirj. Fr. Puusepa 48. sünnip.

13. MÄRTS: Soome kirj. Z. Topeliuse 27. surmap.

14. MÄRTS: E. kirj. Kr. Jaak Peterson'i 134., schveitsi füüsiku Albert Einsteini 56. sünnip., saksa poliitiku ja töölisklassi õiguste eest võitleja Karl Marx'i 52. surmap.

15. MÄRTS: Eesti vana kirjamehe ja esim. ajakirjaniku Otto Villem Masingu 103. surmap.

16. MÄRTS: Luuletaja ja lastekirjaniku Julius Oengo (J. Oro) 34. sünnip.

PARIM
JOOK

KÜLMAL
AJAL

ÕPETAJASKOND ja ÕPILASKOND!

Kindlmaid kapitalikogumise viise
on elukindlustus.
Õpilaskonnale soodsaim kind-
lustusviis on

EEKS-MAJA

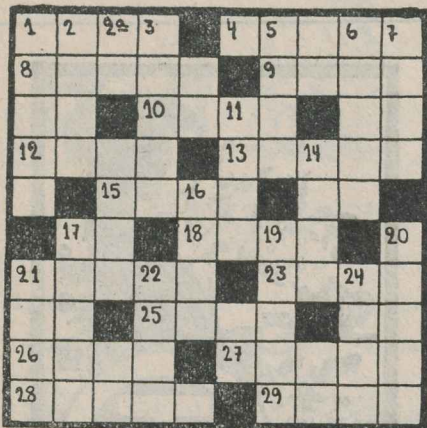
väikekindlustus.

Döörduge mittedividuval
järelpärimistega

EEKS-MAJA

peakontor, Tallinnas, Lai 1; ● kontor, Harju 29.
osakonnad: Tartus, Viljandis, Rakveres, Valgas, Petseris.
esindus: „Õpilaslehe“ alitalitus, Tallinn, V. Roosikrantsi 3.
esindajad: kõigis suuremais keskuses üle maa.

89. RISTSÕNAD.

Ristsõnad: 1. sihvakas, 4. kalliskivi, 8. valitseja, 9. kuuldesaal, 10. kümnet tähistav eessõna mõõdul, 12. enam, 13. on laeval, 15. eesti helilooja, 17. noot, 18. tööriist, 21. jaam Tallinna-Pärnu vahele, 23. lind (murdes), 25. eesti sportlane, 26. tool, 27. inglise asumaa, 28. pitsat, 29. naine.

Püstread: 1. Kalman'i operett, 2. trepi osa, 2-a. noot, 3. järv Eestis, 5. G. Hamsuni teos, 6. armuand, 7. „Estonia“ näitleja, 11. loomade-kogu, 14. india või hiina väljarändaja, päevatöeline, 16. ruumikas, 17. õhuke puupilbas, 19. valitseja, 20. teadmiste kontroll, katse, 21. paberimõõt, 22. toit, supp, 24. linn Euroopas.

Noorkotkas.

90. VÕTMEMÕISTATUS.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70

71

Ruutudes: salm ühest E. Enno luuletusest.

Võti:

I 66 42 3 38 1 17 6 21 36 54 28 —
17 69 15 35 9 72 2 61 40 68 70.

II 34 72 68 43 11 55 10 45 19 22
49 — 27 51 53 71 12 72 17 5 8 7 52.

III 26 35 16 72 67 8 50 14 23 —
20 45 31 37 14 72 62 18 20 25 60 65 23
14 40 56 59 39 16.

IV 30 57 33 64 — 63 13 44 55 58
5 1 17 67.

V 72 64 48 3 2 24 73 72 29 23 60 31
61.

I Kaks eesti luuletajat (eesnimi ja nimi).

II Joh. Semper'i äsjailmunud romaan — J. Jaigi noorsoojuttude kogu.

III Mait Metsanurga uusim romaan — H. Ibsen'i teos.

IV Kuulus prantsuse kirjanik — eesti naisluuletaja.

V Hugo Raudsepa komöödia.

91. SILPMÕISTATUS.

Aa, ad, aaf, ap, ba, ba, bel, ber, da, del, det, dü, e, ga, gramm, hi, ho, im, ka, ka, kaat, kas, ke, ku, la, le, lo, lut, li, ma, ma, men, mer, mi, miit, na, na, naan, nis, no, oh, oon, port, re, ri, ri, ri, rist, ru, ser, sem, si, si, te, teek, tell, ter, to, ton, tu, u, ui, un, vell, vit, vo, vo.

Neist silpidest tuleb 26 sõna alljärgnevais tähenduses kokku seada nii, et algustähed antud järjekorras lugedes ühe eesti vanasõna annavad.

Sõnade tähendus: 1. Võõrastemaja. 2. Riik Lõuna-Euroopas. 3. Lühijutt. 4. Kiirteade. 5. Surnute riik. 6. Vanade eestlaste jumal. 7. Loomulik kaitseabinõu. 8. Mäss, riigipööre. 9. Lõppsõna kirikus. 10. Lõunamaine puuvili. 11. Surnuaed. 12. Ilmajagu. 13. Mitte pikk. 14. Sõduri ülemus. 15. Ilmakaar. 16. Lõbureisija. 17. Uniselt teotsema. 18. Sissevedu. 19. Joulukuu. 20. Mäng. 21. Rohukauplus. 22. Valitsuse liige. 23. Keskmine mehehää. 24. Jurist, õigusteadlane. 25. Lõhkeaine.

Cow boy.

MÄRKUSI: Täname ülesannete lahendused saata toimetusele hiljemalt 18. märtsiks. Kõigil lisada nimi, vanus, täielik aadress ja vastus küsimusele: mis meeldib teile käesolevas lehes kõige enam ning mis kõige vähem ja miks?

UUED AUHINNAD: Kõikide täname ülesannete õieti lahendajate vahel jagatakse 10 juturaamatut.

LAHENDUSED.

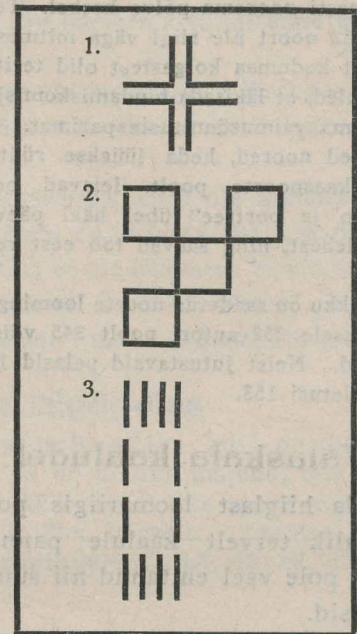
77. Kirjanduslik mõistatus.

1. Pakkala, 2. „Olli elukool“, 3. Mälk, 4. Burnett, 5. „Iiling“, 6. „Juuda-soo“, 7. Aho, 8. Erni, 9. Scott, 10. „Isa Goriot“, 11. Verne, 12. Alver, 13. Nordström, 14. Elsa, 15. Metsanurk, 16.

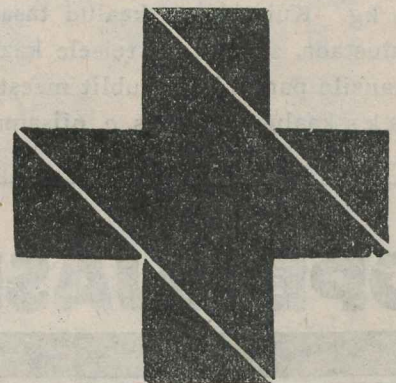
Adams, 17. Tammsaare, 18. Evers, 19. „Kaarina suvi“, 20. Under, 21. Luts, 22. Defoe.

Esitähist saame J. Jaigi noorsooraamatu päälkirja „Pombi ja esivanemate kuld“.

79. Tikumõistatus.

78. Koostamismõistatus.

ÕIETI LAHENDASID: L. Paalits, U. Vipper, V. Allast, V. Kalberg, L. V. Orgulas, H. Kuulmann, U. Murri, M. Ariko, E. Link, K. Soonberg, H. Hintser, s. Mikk, K. Liivak, O. Peltser, K. Kolts, A. Ubar, H. Tandal, E. Inland, L. Grossberg, K. A. Pulst, Lendur, P. Tootsi, M. Truu, Väike Töll, L. Kriis, J. Allas, E. Grossberg, R. Luik, Ü. Villar.

AUHINNAD SAID: U. Vipper, U. Murri, E. Link, H. Hintser, J. Mikk, K. Kolts, E. Inland, M. Truu, R. Luik, Ü. Villar.

Tegev ja vastutav toimetaja: M. Nurmik. Toimetuse sekretär: A. Tonska. Talitusjuht: A. Sagim. Väljaandja: K. k/ü. „Töökool“. Tellimishind postiga: 1 kuud — 20 s., 2 kuud — 40 s., 3 kuud — 50 s., aastakäik 1 kr. Raamat-ajakiri „Laste Jututuba“ ühes „Õpilastehega“ tellides maksab 3 kuud — 20 s., 6 kuud — 40 s., aastakäik (12 raam.) 75 s. — Kuulutuste hinnad: Kuulutusküljel — 5 s. mm., lehe ees — 10 s. mm., tekstis — 12 s. mm., teksti kirjaga 15 s. mm. — E. K. Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus 1935.